

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I. Indledning

Lovforslaget udmønter aftalen fra 7. februar 2006 om justering af fleksjobordningen mellem partierne bag førtidspensionsreformen (Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre).

Fleksjobordningen blev indført i januar 1998 og afløste den tidligere tilskudsordning (50/50 ordningen). Ordningen er siden blevet revideret flere gange bl.a. ved indførelse af fleksydelse, præcisering af visitationskriterierne og ændring af ledighedsydelsesreglerne i forbindelse med førtidspensionsreformen i 2001.

Fleksjobordningen giver personer, som har en varig og væsentlig begrænsning i arbejdsevnen, som gør, at de ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår, mulighed for at komme i fleksjob. Flexjobordningen medvirker derfor til at skabe mere rummelighed på arbejdsmarkedet.

Kommunen skal efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 13 give tilbud om fleksjob, når alle relevante aktiverings- og revalideringsmæssige samt andre foranstaltninger, herunder forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde en person i ordinær beskæftigelse.

Virksomheder, der ansætter en person i fleksjob, får løntilskud fra kommunen, der administrerer ordningen. Tilskuddet afhænger af arbejdsevnen og udgør halvdelen eller to tredjedele af lønnen, dog højst af den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde (eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde) med tillæg af udgifter til ATP og andre arbejdsgiverbidrag.

Personer, der er visiteret til fleksjob, modtager i perioder med ledighed enten ledighedsydelse, kontanthjælp, starthjælp eller særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik. Fra det fyldte 60. år har personer, der er visiteret til fleksjob, under visse betingelser ret til fleksydelse, der er en efterlønslignende ydelse.

Forligspartierne bag førtidspensionsreformen var enige om at følge gennemførelsen af reformen - her-

under fleksjobordningen - tæt, ligesom der var enighed om, at såfremt forudsætningerne for aftalen viste sig ikke at holde, skulle der findes løsninger på problemerne.

I forbindelse med forhandlingerne om kommunernes økonomi 2005 aftalte regeringen og KL at belyse årsagerne til den kraftige vækst i fleksjobordningen og årsagerne til det høje ledighedsniveau for personer visiteret til fleksjob og at vurdere, om ordningen, som den nu er udformet, fungerer efter hensigten.

En arbejdsgruppe med repræsentanter fra Kommunernes Landsforening, Finansministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Socialministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet afleverede i juni 2005 rapporten om »Udviklingen i fleksjobordningen«. Heraf fremgår det, at der er to hovedproblemfelter knyttet til ordningen i form af usikker visitationspraksis i kommunerne og meget høj ledighed hos fleksjobvisiterede.

En praksisundersøgelse i Ankestyrelsen om fleksjob fra januar 2006 har vist, at i næsten halvdelen af sagerne har kommunerne tilkendt fleksjob på et utilstrækkeligt grundlag. Der er navnlig problemer med, at der ikke er tilstrækkelig dokumentation for begrænsning af arbejdsevnen. Der er i en række sager foretaget utilstrækkelig eller slet ingen arbejdsprøving med sigte på arbejde på normale vilkår, og der er særligt problemer i behandlingen af sager, hvor personer tildeles fleksjob i hidtidig stilling (arbejdsfastholdelse).

Baggrunden for den nu indgåede aftale om justeringerne er bl.a. at sikre, at ordningen altid anvendes i overensstemmelse med dens formål, idet det er vigtigt, at andre muligheder for at fastholde personer på arbejdsmarkedet også prioriteres.

Aftalen betyder, at der tages initiativer for at sikre, at:

1. Visitationen i kommunerne bliver bedre
2. Ledigheden for visiterede til fleksjob nedbringes
3. Det offentlige tilskud tilpasses
4. Administrationen af fleksydelse lægges ud til kommunerne